

[Kultur- og kommunikationsministeren]

børne- og ungdomslitteratur er mulighed for udgivelse af bøger til udviklingshæmmede børn og unge. Denne ordning kører nu på sidste del af sin forsøgsperiode, og derefter vil der blive afgivet en rapport om forsøgets gang til ministeriet. På det grundlag vil man til sin tid indlede overvejelser over ordningens mulige videreførelse.

Men jeg må sige, at jeg som helhed ikke finder, at der i øjeblikket er tilstrækkeligt grundlag for at tage beslutning om yderligere forsøgsordninger, og sammenfattende er konklusionen, at regeringen må afvise dette beslutningsforslag.

Jimmy Stahr (S):

Jeg skal på vegne af vores ordfører i disse spørgsmål, hr. Qvist Jørgensen, sige, at vi er enige med SF i, at der er et udækket behov for at få styrket såvel produktion som formidling af bøger og andre stimulerende materialer for psykisk udviklingshæmmede. Men vi er måske ikke helt så overbeviste om, at det her er den rigtige vej. Vi er lidt nervøse for at opdele i puljer, for så bliver puljerne meget let for små. Man kan måske sammenligne det med, at man kan skære en lagkage ud i et vist antal stykker, men jo flere stykker, man skærer den ud i, jo mindre bliver de, og til sidst bliver de så små, at det er det rene smuld.

Derfor synes vi, at hvis vi laver et udvalg med en så begrænset sum penge, kan vi meget let komme i den situation, at udvalget kommer til at bruge pengene med skyklapper på. Det bliver måske en form for, jeg vil ikke sige indspisthed, det er måske så stærkt igen, men det bliver en meget lille gruppe, der skal uddele en meget lille sum penge. Jeg tror, at man i en større sammenhæng måske kunne få mere ud af de 2 mio. kr.

Vi vil da gerne i udvalget diskutere, om man eventuelt kunne finde nogle andre løsninger på det problem, som vi er enige med SF i virkelig er der.

Flemming Jensen (KF):

Da mit partis ordfører, fru Eva Møller, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes og den konservative gruppes vegne fremsætte et par bemærkninger om forslaget. Med dette forslag vil SF i de kommende tre år hvert år bruge 2 mio. kr. til produktionsstøtte, arbejdslegater og

konferencer inden for området bøger til psykisk udviklingshæmmede.

Der er jo i øjeblikket inden for Kultur- og Kommunikationsministeriets ressort et forsøgsarbejde i gang, der støtter netop dette område, altså i øvrigt i virkeligheden en større kreds end den, forslaget her sigter mod. Der ydes også støtte fra Undervisningsministeriets side. Der skal, som ministeren just har nævnt, i maj måned i nordisk regi afholdes en konference om litteratur tilrettelagt for psykisk udviklingshæmmede. Selvfølgelig kan man ikke kende resultatet af denne konference på nuværende tidspunkt, og derfor kan vi heller ikke sige, hvilke konklusioner der skal drages af den.

Jeg vil gerne understrege, at selv om det nævnes i forslaget, at der er meget få bøger, der retter sig specielt mod psykisk udviklingshæmmede, kan jeg ikke i dag love, at der kan findes midler også til dette formål på Kultur- og Kommunikationsministeriets budget. Det Konservative Folkeparti og regeringen som helhed har gang på gang givet udtryk for det synspunkt, at statens samlede udgifter ikke må stige, hvorfor der skal anvises besparelser på et andet område, hvis et sådant forslag skal nyde fremme. Jeg kan ikke umiddelbart finde disse besparelser. Med alle de krav, SF i øvrigt stiller på kulturens område, ville det nok være rimeligt, om man fra dette partis side angav prioritering af sine mange og dyre ønsker.

Med disse ord skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne afvise beslutningsforslaget.

Povl Brøndsted (V):

Atter har SF fundet en lille gruppe, og her en lille gruppe, som absolut ikke har været glemt og ukendt, idet der foregår et meget stort arbejde og megen debat om, hvordan man kan indføre psykisk udviklingshæmmede i det, der er bogens verden. Der er vel også nok tale om en gruppe mennesker, der er meget forskellige og meget spredte i deres individuelle situation og præg. Derfor tror jeg, det er meget væsentligt, at det er et spørgsmål, som læsepædagoger og de specielle skoler er opmærksomme på, og at man her prøver på at finde det, der passer ind individuelt, og måske også, at man dér sætter de ting i gang, som kan dække det behov, der er hos den enkelte.

Jeg synes i høj grad, man må sige, at det er et vigtigt arbejde fra skolers og læsepædagogers